

- (καὶ-λάχ). αἰνέω-ω, ἐπαι-
νέω-ω, φημίζω, γεραίρω, ἐγ-
χωμιάζω, εὐφημέω-ω. = πο-
χвалѣю = восхвалѣю. Σμεσ.
-τλ. αὐχέω - ω, καυχάομαι.
-ωμαι, κομπάζω, μεγαλοῤῥη-
μονέω-ω, ἀλαζονεύομαι, σε-
μνύνομαι (ἐπὶ τινι). § παθ.
хвалѣмь ѣсмь, ἐπαινοῦμαι,
κτλπ'.
- Херувимскій, αλ, σε. ἐπιθ. χε-
ρουβικός. § ἐκκλησιας. хе-
рувѣмская пѣснь. τὸ χερου-
βικόν.
- Хіжа, н. θηλ. = τῷ ἐπομ.
- Хижина, ѱ. θηλ. καλύβη. εὐ-
τελὴς οἰκίσκος (κοιν. ἀχυρό-
σπιτον) = χαῖβινα.
- Хитреѣцъ, ца ἄρσ. τεχνήτης.
Хитрѣднѣй хитреѣцъ. ἀριστο-
τέχνης.
- Хитроственный, αλ, σε. ἐπιθ. τεχ-
νικός, τεχνητός, τεχνητικός,
μηχανικός μεθοδικός.
- Хитрость, н. θηλ. ἐπιστήμη,
τέχνη, μέθοδος, μηχανή, μη-
μηχανεύμα. 2) = κοβάρετβο.
§ — воѣнна. στρατήγημα
(β'. Μακκαβ. 14. 29). ἴδε καὶ
воеводѣство.
- Хитрствѣю, ѱн. - ствобахъ.
τεχνάομαι - ὦμαι, τεχνεύω
(τοῦτέστι κατασκευάζω τὶ
ἐντέχνως-ἐπιτηδείως). 2)
= κοβάρετвдю.
- Хитрый, αλ, σε. ἐπιθ. = χή-
тростнѣй. 2) = κοβάρный.
- Хищѣніе, іа. οὐδ. = гравлѣніе.
- Хитѣнъ, а. ἄρσ. (ἐλλ.) χιτών.
= ρίζα.
- Хлѣбѣотвѣрный, αλ, σε. ἐπιθ. (ὁ
καὶ ἡ) ἄρτοποιός.
- Хлѣбъ, а. ἄρσ. ἄρτος. § οὐ-
κρѣхъ хлѣба, ψωμός (τμη-
μα ἄρτου).
- Хлѣбѣна, ѱ. θηλ. = χίжинна.
2) = χαῖβъ.
- Хлѣбъ, а. ἄρσ. σταθμός (σαῦ-
λος ζώων, κυρίως βοῶν καὶ
προβάτων).
- Хлѣвъ, н. θηλ. καταβράκτης.
Хлѣви небесныа. οἱ καταβ-
ράχται τοῦ οὐρανοῦ.
- Хѣвѣтъ, а. ἄρσ. οὐρά (Ἄπο-
κάλυψ. 12. 4.) 2) ἡ προβο-
σκίς (τοῦ ἐλέφαντος).
- Ходатайственный, αλ, σε. ἐπιθ.
προξενητικός. 2) = ходатай.
- Ходатай, а. ἄρσ. πρόξενος, με-
σίτης.
- Ходатайствѣю, ѱн(ис). παρτ.
-ствѣвахъ. μεσιτεύω, προ-